

Pred nami še veliko nalog

8. oktobra praznuje občina Velenje svoj praznik. To je spomin na tisto noč med 7. in 8. oktobrom 1941, ko so borci Prvega štajerskega bataljona napadli mesto Šoštanj in ga za nekaj ur osvobodili.

Ko ob vsakoletnem prazniku pregledamo bero uspehov, ki so bili doseženi v občini, moramo najbolj poudariti, da je občina v tem letu dosegla 22.000 dinarjev narodnega dohodka na prebivalca in se tako uvrstila na 7. mesto izmed 60 občin v Sloveniji.

ske-predelovalni industriji (Gorenje), ki že danes ustvarjata okoli 85 odstotkov družbenega bruto proizvoda občine

Hiter gospodarski razvoj in nenehno odpiranje novih delovnih mest sta zahtevala zgraditev preko 5.000 družinskih stanovanj, tako da šteje občina Velenje skoraj 30.000 prebivalcev s preko 15.000 zaposlenimi. Na močno naraščanje prebivalstva je vplival predvsem nastanek in razvoj mesta Velenje, kjer se je prebivalstvo povečalo od 800 pred vojno

snovnih šol s 4.600 učenci, gimnazijo z 220 dijaki ter poklicno tehnično šolo s preko 1000 učenci. Vse to pa ne zadostuje. Da bi sanirali pereče probleme na področju šolstva ter v ostalih gospodarskih dejavnostih, so občani izglasovali samoprispevek (2 % od neto osebnih dohodkov za dobo 5 let), s katerim bi se naj dvignil družbeni in splošni standard občanov.

Srednjeročni program v gospodarskem pogledu predvideva, da se bo povprečna letna stopnja redne

PREDSEDNIK OBČINSKE SKUPŠČINE NESTL ŽCANK

Če hočemo ugotoviti, kako je do tega prišlo, moramo poseči nekoliko nazaj. Po osvoboditvi se je gospodarstvo velenjske občine začelo razvijati na osnovi lignita. Proizvodnja tega neizmerne bogastva se je povečala od 80.000 ton v predvojni Jugoslaviji na 3.700.000 ton v letu 1971. Da bi se izkopeno bogastvo oplemenitilo in predelalo na kraju samem, je bila leta 1927 zgrajena centrala. Po vojni je bila v treh fazah zgrajena termoelektrarna Šoštanj, katere instalirana moč je 410 megavatov.

Problem odvečne ženske delovne sile je narekoval razvoj nove dejavnosti, katere predstavnik je tovarna gospodinske opreme Gorenje Velenje. To podjetje se je v kratkem času razvilo iz skromne kovaško-ključavničarske delavnice z 10 zaposlenimi, v veliko sodobno tovarno, ki samo v matičnem podjetju zaposluje preko 5.000 delavcev.

Tako sedanja gospodarska moč in prihodnji razvoj velenjske občine temeljita na dveh pomembnih gospodarskih dejavnostih, to je na energetiki (rudnik in elektrarna) in na kovin-

na več kot 13.000 v letu 1972.

Ena izmed glavnih nalog bo v naslednjem letu pospešeno razvijanje terciarnega sektorja — trgovine, gostinstva, turizma, obrti in stanovanjsko-komunalne dejavnosti. Te dejavnosti še vedno močno zaostajajo za stopnjo splošne gospodarske razvitosti občine, čeprav so bili doseženi že precejšnji uspehi (Veleblagovnica NAMA, Elektrotehna, Tehnomercator, Era). Obrt in stanovanjsko-komunalna dejavnost pa morata dobiti v prihodnjem obdobju mnogo večji delež v strukturi našega gospodarstva.

Zavedajoč se, da sta vzgoja in izobraževanje podlaga za učinkovito gospodarjenje in za uvajanje sodobne tehnologije in znanosti, so pogoji za šolanje otrok ena najpomembnejših skrbi občine. Srednjeročni program predvideva nadaljnjo izgradnjo vzgojno-varstvenih, osnovnošolskih poklicnih in srednješolskih zmogljivosti. Predvidena pa je tudi ustanovitev višjega šolstva tehniških smeri.

Danes ima občina 17 o-

rasti družbenega proizvoda gibala med 23 in 24 %, tako da bo leta 1975 doseženo okoli 40.000 dinarjev narodnega dohodka na prebivalca. Družbeni bruto proizvod naj bi narasel od 270 milijard starih dinarjev na preko 500 milijard. Ob uvajanju nove tehnike in tehnologije pa naj bi produktivnost dela naraščala med 12—15 % letno.

Ker je sodoben družbeni razvoj vse bolj odvisen od ustrezno razvite infrastrukture, se občinska družbena skupnost zaveda, da bo v naslednjih letih potrebno še bolj reševati pereče probleme na področju prometa in vodnega gospodarstva. Ti so zlasti v premajhnih količinah pitne in industrijske vode, pomanjkanju čistilnih naprav ter v onesnaženju zraka. Na drugi strani pa bo potrebno z modernizacijo nekaterih cest in z izgradnjo novih prometnih žil, poskrbeti za boljšo povezanost občine s širšim gospodarskim prostorom.

Občanom naše občine želimo čim lepše praznovanje in novih delovnih dosežkov v prihodnje

ŠALEŠKI IRUIDAIR

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VELENJE

6. oktober 1972 - LETO VIII. 15 (167) - Cena 0,30 din - Poština plačana v gotovini

V DOLINI PRAZNUJEMO

Smo sredi praznovanja občinskega praznika. Kamorkoli se po naši dolini ozremo, povsod so razobešene zastave, kraji pa so spodobno urejeni. Tako dajemo že z zunanostjo viden, da v velenjski občini slavimo. Ta čas se spominjamo veličastnega 8. oktobra, ki je zdramil ljudske množice v boj proti nemškemu zavojevalcem, ta čas se spominjamo revolucije za svobodo, spominjamo pa se tudi povojne socialistične graditve, težav in naporov, ki smo jih vložili v naše delo, da zdaj veseli slavimo. V tem slavlju pa se tudi ponosni oziramo nazaj, na prehojeno pot in na dosežke. Teh pa v naši dolini res ni malo.

V velenjski galeriji so razstavljeni likovna dela domačih amaterjev Vlada Valenčaka, Miša Skornška, Jožeta Svetina, Milojka Kumra, Marjana Vodiška in Aristida Zornika. V torek popoldne so se zbra-

li v avli tretje osnovne šole predstavniki samoupravnih organov iz delovnih organizacij in krajevnih skupnosti. Na delovnem sestanku so se seznanili z novimi nalogami in podpisali listino »hotenje, ki je postalo stvarnost«. V njej se obvezujejo, da bodo še bolj krepili samoupravne socialistične in demokratične odnose ter skrbeli za razvoj velenjske občine v širši družbeni skupnosti. V restavraciji NaMe se je v sredo zbralo blizu tristo nosilcev udarniškega dela na tovariško srečanje. V četrtek so v Selu pri Saleku otvorili proizvodne prostore industrije gradbenih elementov, zvečer pa je bila v domu kulture športna akademija.

Danes, v petek 6. oktobra se bo na Titovem trgu v Velenju zbrala šolska mladina na veliki manifestaciji z namenom, da učenci zavestno obljubijo, da se bodo učili in vzgojili v socialistično osebnost.

Sobota, 7. oktobra je v naši občini dela prost dan. Zjutraj ob 8.30 bo kolektiv velenjskih rudarjev v Pesju predal v obratovanje nove izvozne naprave, ob 10. uri pa bo otvoritev elektrarne Šoštanj III.

V soboto pa bo ob 11. na Trgu svobode v Šoštanju zbor delovnih ljudi iz velenjske občine na katerem bo govoril član predsedstva SFRJ in član predsedstva ZKJ Mitja Ribičič. Po zboru pa bo tovariško srečanje, kjer bodo kolektivi zastoj pogostili svoje člane.

Letošnja osrednja proslava občinskega praznika bo v Lokovici. Tu bo tudi zbor preživelih borcev tretjega bataljona III. VDV brigade. Tej vojaški enoti bodo podelili domicilno listino. Proslava v Lokovici se bo pričela ob 11. uri, predtem, ob 9. uri pa bo v Šoštanju komemoracija pri spomeniku talcev.

-In-

Občanom in delovnim kolektivom iz velenjske občine čestitamo ob našem prazniku — 8. oktobru

SKUPŠČINA OBČINE VELENJE
OBČINSKA KONFERENCA SZDL
OBČINSKI SINDIKALNI SVET
OBČINSKA KONFERENCA ZKS
OBČINSKO
ZDRUŽENJE ZB NOV
OBČINSKA KONFERENCA ZMS

Pred občinskim praznikom je na naša vprašanja odgovarjal generalni direktor Gorenja Ivan Atelšek

Velenjsko gospodarstvo je odprto

Zelimo, da kot eden izmed najposobnejših gospodarstvenikov, daste očno trenutka slovenskega gospodarstva, njegovega mesta v jugoslovanskem tržnem prostoru in v prostoru mednarodne delitve dela?

• Slovensko gospodarstvo je razdrobljeno in menim, da podpiram politiko Zveze komunistov, ki hoče koncentrirati to razdrobljenost. V gospodarskih organizacijah, kjer delamo, vemo, da moramo koncentrirati tista področja in tiste veje, ki gredo tehnološko ali kakorkoli drugače tržno skupaj. Združevati moramo trgovino s sorodno trgovino, industrijo z industrijo sorodnih ali dopolnjujočih programov, ne moremo pa združevati samo zaradi združevanja. Menim, da smo Slovenci premalo agresivni. Zelo radi se ponasamo z lovoričkami, češ, da znamo delati in pozabljamo, da s tem nastopamo bolj kot ne konzervativno. Morali bi se zavzemati za hitrejši gospodarski razvoj, saj to jugoslovanski trg absolutno pogojuje — pa ne le jugoslovanski, tudi evropski in svetovni trg v sedanjem trenutku.

Slovenci dolgo nismo imeli pravega, oprijemljivega koncepta, kateri bi v popolnosti angažiral delovne ljudi. Radi se izgubljam v malenkostih, pri nas najdejo ugodna tla intrige in spletkarjenje, ki jih vnašajo nasprotniki našega razvoja, dejal bi nasprotniki socializma, ki s svojim nastopom vnašajo razdor med posamezne gospodarske organizacije, politične organizacije in sploh med ljudmi.

Menim, da je osnutek srednjeročnega in dolgoročnega razvoja Slovenije premalo ambiciozen. Prepričan sem, da je tudi v interesu naših bratskih republik večja razvojna ambicioznost Slovenije, saj bi to pomenilo večje prispevke nerazvitim področjem, večje prispevke federaciji in še nam bi mnogo več ostalo. Sedaj je trenutok, ko lahko dohitimo Avstrijo v standardu in vsesplošnem gospodarskem utripu, ne pa da predvideva slovensko načrtovanje do leta 1980, da bomo takrat imeli takšen nacionalni dohodek kot ga je imela Avstrija pred dvema ali tremi leti. Pogoj pa tiči v tem, da v Sloveniji premalo angažiramo sredstva. Z nekaj več denarja se da dosti več narediti kot napravimo v Sloveniji, kajti z manj angažiranim denarjem tudi ljudje niso dovolj angažirani.

V slovenskem merilu obstaja koncept, češ, da je jutrišnja podoba Slovenije v urejeni trgovini in bančništvu. To se mi zdi iluzorna in kratkovidna politika. Vsekakor mora v Sloveniji imeti industrija svoje pravo mesto, ob njej pa se naj razvijata tako trgovina kot bančništvo in kmetijstvo, kjer so pogoji zanj.

Banke bi morale poslovati tako, da bi kapital nalagale tam, kjer se najhi-

treje vrača. Nikakor pa ne gre, da čestokrat naravnost mešetarijo. Stevilni so primeri neracionalnih naložb. Mi kot člani bank smo tiho, namesto da bi poklicali k odgovornosti tiste funkcije, ki so odobraval takšne naložbe. Bilo bi že dovolj, ko bi jih vsaj vprašali, da nam povedo, zakaj so tako delali, zakaj se toliko anuitet ne vrača nazaj v banko, zakaj je toliko denarja izgubljenega. To delajo povsod, le pri nas ne. Treba je enkrat odpreti karte in se pošteno pogovoriti.

Mi v gospodarstvu lahko podpiramo samo koncepte globalne komunalne ureditve oziroma infrastrukture, kajti to so resnične osnove za nadaljnji razvoj industrije. Podpiramo torej ne le koncentracijo proizvodnih sil, temveč vseh ostalih sredstev, ki nastopajo v večji meri in lahko vplivajo na bistven razmah slovenske industrije.

S CENO IN KVALITETO

Glede izvoza menim, da Slovenija v jugoslovanskem merilu pomeni pravi faktor pri izvozu na zahod in da lahko izvoz še krepko povečuje. V Sloveniji je močno razvita kovinsko predelovalna industrija, pomemben je zlasti turizem, prav tako lesna industrija in predelovalna industrija nasploh. Možnosti za izvoz na evropski in svetovni trg so velike. Merilo nam mora biti svetovni trg in ravnati se moramo po njem. Ne vidim nobenih težav v izvozu, če se bomo dosledno borili za kvaliteto in ceno. To sta dva najpomembnejša faktorja. Ceno bomo imeli ustrezno, če bomo imeli dobro tehnologijo, kvaliteto ravno tako, če bo naša pedantnost ostala še vnaprej takšna, kot je bila doslej.

Znano je, da predstavlja nelikvidnost najbolj pereč problem slovenskega in jugoslovanskega gospodarstva. Govorimo, razpravljamo in sprejemamo zakone o rešitvi tega problema, a postajamo vse bolj nelikvidni. Kakšni so vaši konkretni predlogi za odpravo nelikvidnosti?

• V Sloveniji tega sami ne bomo rešili, ker smo premajhen delček jugoslovanske skupnosti. Zarišča nelikvidnosti so v velikih formacijah, o katerih menim, da pri njih do danes še ni zmagala zavest, da je treba z dinarjem računati, ga varčno in premišljeno obračati. Kaže, kot da jim je vseeno, koliko imajo sredstev vezanih v zalogah, proizvodnji, koliko in kako vračajo kapital in še ocena; kaže, da jim je edino merilo delo. In prav tu tiči, po mojem osebnem mišljenju vzrok. V ospredju celotne jugoslovanske gospodarske politike je predvsem delo in premalo so le sredstva — kapital. Zal od samega dela ne moremo živeti. Rešitve so vsekakor problematične, ker se tu postavlja odkrito vprašanje likvi-

dacije teh velikih formacij, ki jih poznamo, saj sta zvezna skupščina in zvezna vlada dala napraviti analize o poslovanju teh.

Ukrepe za odpravo nelikvidnosti so izvajali zdravi delovni kolektivi. Gospodarske organizacije s slabim poslovanjem pa ostajajo takšne kot so bile. In tako se nam vlečejo grehi blokiranih gospodarskih organizacij, ki imajo to stanje po pet ali celo že po deset let vse v današnji dan in se to vsekakor odraža tudi v zdravih gospodarskih organizacijah.

Multilateralna kompenzacija se je vršila tako, da so zdravi kolektivi odvajali sredstva bolnim — od njih pa jih ni bilo.

In kakšna je vaša ocena gospodarstva občine Velenje?

• O politiki, v katero sem tudi osebno vključen, menim, da je to zdrava politika hitrega razvoja, ki pa jasno hitreje kot drugod razkriva številne nerešene probleme na področju terciarne dejavnosti, komunalno stanovanjske izgradnje in infrastrukture. In sestavni del našega boljšega življenja ter tudi možnosti za hitrejšo industrijsko rast leži v rešitvi in prilagojevanju teh problemov. Naši ljudje kot povsod drugod želijo boljše živeti. In če to želimo, potem moramo takšen standard tudi skupaj ustvariti. Premalo pa je ustvariti standard le z ekonomskimi sredstvi, ustvariti ga moramo tudi s politično zavestjo, s pravim ljudskim vzdušjem. Ne strinjam se z izrekom: »Kolikor bomo mogli, bomo dajali!« Pravičneje je iskati rešitve v okviru dogovarjanja o vseh težavah, da uskladimo naše težnje o tem, kar si želimo, kar moramo ustvariti, kajti s tem bo tudi cilj vseh nas identičen in bo obenem že obveza. Kajti, če želimo imeti sodobne ceste, vrtce, šole, urejeno zdravstvo in še druge stvari, potem to ni več želja, temveč potreba. Smatram, da bomo morali storiti vsi še več kot doslej in prav tako to pričakujemo predvsem od Zveze komunistov. Imamo tako lepe uspehe, da se Zvezi komunistov ni potreba skrivati. Tudi sindikati bi morali več storiti, ne pa da se izživljajo v glavnem z izleti. Gre za delovnega človeka in sindikat je prav tista organizacija, ki predstavlja našega delavca. Sindikati morajo več storiti in s tem mi vsi v njegovem okrilju. Mislim, da bi sindikati morali biti nosilci revolucionarnih programov, toda ne takšnih, da bi drug drugemu škodovali, kajti tako zaidemo in se izgubljam v osebnih zadevah. Doslej smo s tem izgubili preveč časa in preveč dobre volje ljudi. Naša skrb mora biti občina v celoti — od kmeta v Sentvidu ali Belih vodah, na Kozjaku ali Graški gori pa vse do ljudi v strogih centrih Velenja ali Soštanja. Prav zato podpiram politiko občinske skupščine Velenje, ki je z

akcijo zbliževanja mesta in vasi ne le začrtala pota k odpravljanju prevelikih socialnih razlik, temveč to politiko tudi izvaja in je zanj dobila vso podporo na referendumu o uvedbi samoprispevka in kasneje v družbenem dogovoru delovnih organizacij. V naši družbi nihče ne sme biti prikrajšan za skupne sado-ve. Ustvariti moramo takšno sožitje ljudi, da bo resnično prevladovalo zadovoljstvo. Za dosego tega so čestokrat premalo le koncepti, temveč morajo ti s samoupravnim dogovarjanjem postati delovni program, za katerega uresničitve se borimo vsi.

INTELEGENCO IMAMO IN NIMAMO

Prav pri tem pogrešam močnejše angažiranje usposobljenih kadrov. Vzemimo samo kmetijstvo velenjske občine, ki predstavlja resda le majhen del, vendar spričlo razvoja doline, vse pomembnejši problem. Premalo je, da nam je znana težka eksistenčnost naših hribovskih kmetij. Če ugotovimo, da je smiselno za družbo in kmeta, da vztraja na kmetiji, ga moramo načrtno usmerjati, mu pomagati, da bo lahko dosegel stopnjo ekonomsko smiselne eksisten-ke v nasprotnem slučaju mu sicer nudimo delo v industriji, kar je sicer najlažje, nismo pa rešili globalnega urbanega vprašanja teh krajev, še manj pa vprašanja oskrbe rastočega mesta s kmetijskimi pridelki.

Danes lahko smelo trdimo, da v velenjski občini premalo čutimo duh kmetijskega strokovnjaka, ki bi deloval med kmeti in pospeševal razvoj. Prav tako drži, da sploh premalo čutimo strokovne ljudi. Dejali bi lahko, da imamo in nimamo inteligence. Pogrešam strokovna društva, ki bi si zadala vsaj po eno nalogo, jo proučila in dala predlog za ureditev vsaj enega od številnih ciljev in že bi tehnološki napredek zorel boljše kot doslej. Čim več zdravih, prehtanih, sodobnih idej bi morali dati prav ti ljudje, ki so usposobljeni in katerih beseda bi ob resničnem angažiranju imela svojo težo v občinski politiki.

Z razvojem Gorenja je občina prešla občinske meje, zato nas zanima vaše mišljenje o možnostih tesnejšega sodelovanja z občinami Mozirje, Slovenj Gradec, Radlje in drugimi bližnjimi, saj vemo, da jih doslej že povezuje Gorenje.

• V Velenju se nikoli nismo omejevali v lastne ograde. Nikdar ni bilo nasprotovanja proti zdravemu združevanju izven meja občine. Tako smo plasirali kapital v subotško, v mozirsko, slovenjegraško in radljsko občino in vsa ta združevanja niso potekala s silo, temveč z ekonomskimi interesi. Je pa še druga stran povezave. Iz teh in drugih občin služijo nekaj tisoč delavcev svoj kruh pri nas. Mislim, da so odprstost in prijateljski odnos z vsemi temi občinami takšni, da pogosto sicer še drugačno povezovanje, kot je sedaj. O tem, kdo kam naj gre, kdo kje naj kupi, mora odločati človek oziroma ponudba. O tem, kdo se naj kje zaposli, odloča človek sam in okolje, v katerem živi. Menim, da tako po svoji naravi legi in mentaliteti ljudi sodimo skupaj in še to, da imamo tolikih skupnih interesov, s katerimi se že sedaj srečujemo in jih v dobro vseh rešujemo.

Kakšna bo orientacija bodočega razvoja GORENJA ali v jačanju matične tovarne in širšega zajemanja delovne sile iz bližnjih in oddaljenih občin ali pa bo GORENJE po že vpeljani praksi iskalo rešitve inve-

Predsednik republike Josip Broz Tito v paviljonu velenjskega Gorenja na Zagrebškem velesejmu. Sprejel ga je generalni direktor Ivan Atelšek

stiranja tam, kjer je prosta delovna sila?

• Gorenje je internacionalna firma po svoji formaciji, saj že sedaj vključuje svoje obrate v Srbiji in Sloveniji. Načrti bodočega razvoja do leta 1978 pa kažejo, da bomo s to prakso nadaljevali. Koncentracija razvojnih sil bo še vedno ostala in se dopolnjevala v Velenju, v kolikor pa bodo do takrat zadeve okrog plasiranja kapitala ugodno urejene, je razumljivo, da se bo Gorenje širilo tam, kjer bodo najugodnejši pogoji. GORENJE se bo širilo kjerkoli v Jugoslaviji, kajti velenjska tovarna bo še in še potrebovala dopolnjevanje proizvodnih programov.

Trenutno gradimo v Velenju dve novi tovarni (z lastnimi sredstvi), in sicer tovarno zmrzovalnih skrinj in tovarno televizorjev. S postavitvijo teh dveh tovarn bomo praktično izčrpali vso razpoložljivo delovno silo. Ta dva programa predstavljata preko 3 milijarde bruto produkta, tako da bomo morali korigirati srednjeročni program velenjske občine. Jasno je, da bomo v novih postrojenjih do kraja mehanizirali delovna mesta. Trenutno smo v razgovorih za gradnjo dislociranega obrata v Šmarju, gradimo pa v Muti, Slovenjgradcu ter razširjamo obrat v Mozirju. Z novimi programi bodo zras-

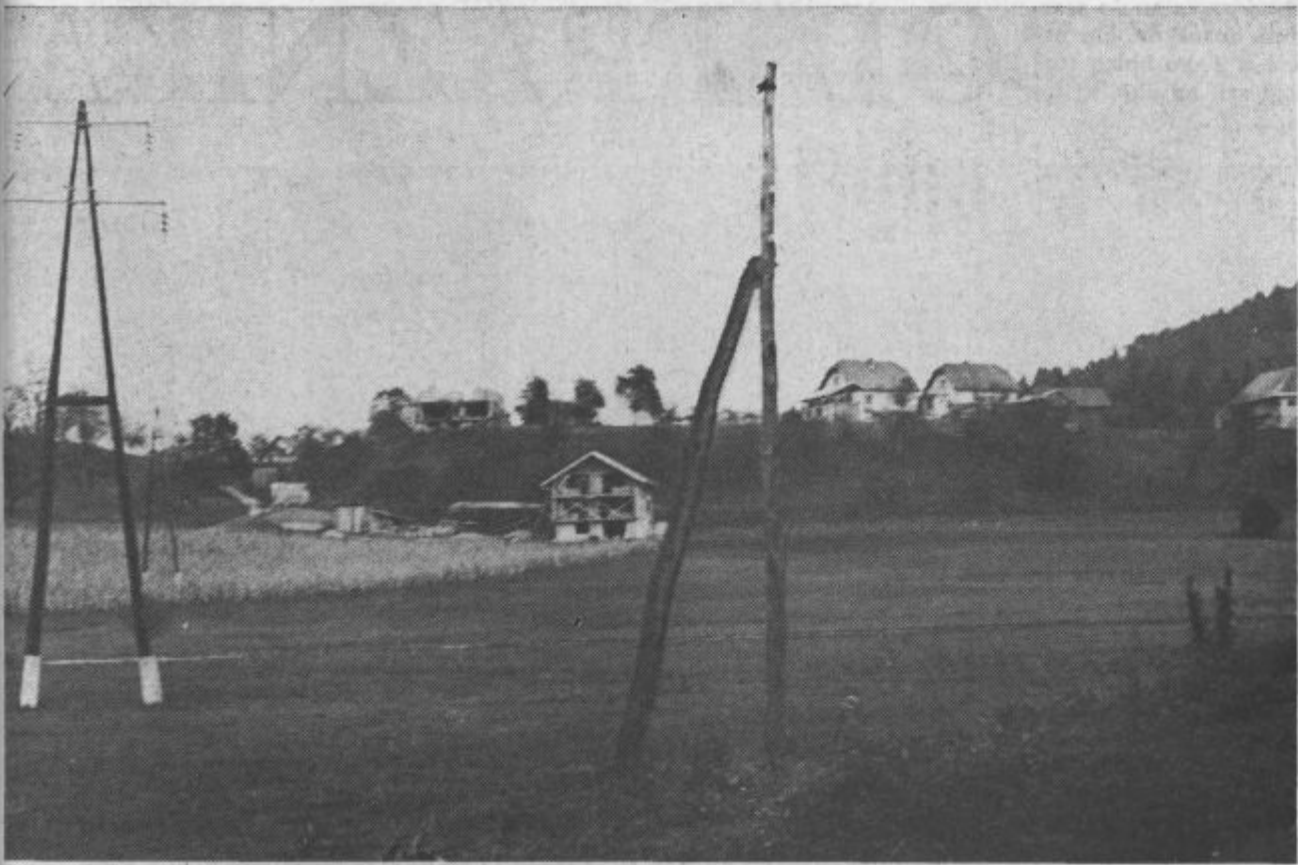
li novi obrati zunaj meja velenjske občine. K sreči nismo obremenjeni z zapiranjem našega gospodarskega razvoja.

Reševanju katerih problemov v velenjskih občinah bi dali prednost: infrastrukturni ali stanovanjsko komunalni izgradnji?

• Problemov se nam je nakopičilo na obeh področjih preveč. Z ozirom na rast velenjskega gospodarstva je postala infrastruktura kar prevelik zalogaj, katerega pa bomo morali ugrizniti, ker bomo sicer imeli težave z uresničitvijo naših razvojnih načrtov. Stanovanjska izgradnja je prav tako izredno kritična. V GORENJU smo vlagali do pred nekaj leti vsa lastna sredstva v industrijske naložbe, v stanovanjsko izgradnjo pa šele v zadnjem času. Mislim, da bomo stanovanjsko izgradnjo najlažje reševali z individualno izgradnjo, s tem, da bomo graditeljem dali največjo možno pomoč.

In vaša želja delovnim ljudem velenjske občine ob občinskem prazniku?

Zelim si, da bi ob vsakem prazniku, ko delamo obračun naših uspehov in težav, bilo čimveč delovnih ljudi naše občine pripravljenih sodelovati v skupnih prizadevanjih za dosego naših neskromnih toda uresničljivih načrtov.

Po naključju smo se v Lokovici s krajevnimi funkcionarji pogovarjali o problemih pod istim kozolcem, kjer so pred sedemindvajsetimi leti padle prve odločitve, kako bodo vasico spravili iz zaostalosti. Ko smo se pred praznikom mudili v Lokovici, nismo našli drugega prostora za kramljanje, ker so v zadržnem domu hiteli z zadnjimi deli in je bilo v njem vse razmetano. Zato smo se spravili pod kozolec, nasproti zadržnega doma, pod katerim so se krajani po osvoboditvi zbirali, razmišljali in sklepali. Tu pod tem kozolcem je tudi vznikla zamisel, da morajo Lokovico povezati s svetom in kolo-voze preurediti v boljše ceste.

Pogovor je začel Jože Slapnik, predsednik krajevne-nega odbora ZB NOV. »Lokovičani smo tesno povezani z 8. oktobrom 1941. Po napadu na Soštanj so Nemci ustrelili tri naše va-ščane, ki so že takrat sode-lovani s partizani. Naš delež za osvoboditev je precejšen, saj je v NOV padlo 13 na-ših ljudi, ki so bili borci, 20 pa je bilo ustreljenih talcev in žrtev fašističnega teror-ja. To je visok krvni davek, glede na takratno število prebivalcev«.

• MLADI NA ČELU OBNOVE

Krajane pa je borba za svobodo še bolj utrdila in združila. Prišel je dan, ko so lahko začeli misliti nase in na to, kako bodo v Lo-kovici uredili življenje. »Moram povedati, da je bi-la mladina prva, ki se je lotila v vasi začetnih del«, pripoveduje Marija Ušeno-va, prizadevna aktivistka v kraju in izven njega. »Bilo nas je blizu 70 organizira-nih članov mladinske orga-nizacije, ki smo se sestajali pod tem kozolcem, kjer se-daj sedimo mi. Najprej smo razpravljali kaj in kako storiti, potem pa smo začeli z delom. V središču vasi smo zgradili zadržni dom. Bil je daleč naokoli prvi. Za njim pa so prišli na vr-sto kolovozi, ki so vodili proti Soštanju in Velenju«.

• CESTE SO GRADILI UDARNIŠKO

Ceste, ki so Lokovico po-vezovale s Soštanjem in Ve-lenjem, so bile dejansko drče, po katerih se je težko vozilo celo z vprego. Zato so se najprej lotili njih. Lo-kovico so z dolino poveza-po treh boljših cestah. Kra-jani so takrat naredili 18 ti-soč 700 udarniških ur.

»Lokovica je raztegnjeno naselje«, pravi občinski od-bornik Ivan Hudej. »Doma-čije so razmetane naokoli, do njih pa vodi kar 23 kra-jevnih cest, v dolžini 43 ki-lometrov. Vse krajevne ce-ste smo sami uredili, s svo-jimi prispevki in udarni-ško«. V Lokovici pravijo, da pred leti občina ni name-nila krajevnim skupnostim dosti denarja. Ivan Ušen, tajnik krajevne skupnosti je povedal, da so za pet let nazaj od občine dobili le 13.400 dinarjev. Ta denar pa so kljub temu opleme-nitili z lastnimi prispevki in delom. V istem obdobju so samo pri gradnjah krajev-

JOŽE SLAPNIK

IVAN UŠEN

MIRKO HUDEJ

IVAN HUDEJ

ŠOŠTANJ: TELOVADNICA-SPOMENIK SOLIDARNOSTI

Po zadnjem sestanku terenskega aktiva ZKS v Soštanju (o njem smo podrobno poročali v prejšnji številki Saleškega rudarja) so o pripombah šoštanjskih komu-nistov razpravljali najprej na izvršnem odboru občins-ke konference SZDL. Člani izvršnega odbora so pred-lagali naj se pri predsedniku občine čimprej sestanejo člani šoštanjskega političnega aktiva, direktorji termo-elektrarne, usnjarne in Polypexa, ravnatelja obeh šol in predstavniki krajevne skupnosti.

Na sestanku pri predse-dniku občine so podrobno spregovorili o možnostih, da bi se letos začeli graditi kulturni dom. Pogovorili so se, da bodo službe pri ob-činski upravi takoj poiskale vire financiranja in pripra-vile investicijsko dokumen-tacijo, zlasti pa se bodo z velenjskim rudnikom do-menili o višini škodnega za-htevka za stari kulturni dom, ki ga bodo porušili zaradi rudarskih del. V ko-

likor bo možno, bi dom kul-ture v Soštanju zakoličili že v času občinskega praz-novanja. Naslednja zadeva, ki je prišla na dan na tem se-stanku, je bila telovadnica. V planu negospodarskih na-ložb je predvidena v Sošta-nju nova športna hala, ki bi bila nekoliko odstranjena od obeh šol, namenjena pa bi bila med drugim tudi za pouk telesne vzgoje učen-cev. Ta športni objekt bi

morali zgraditi prihodnje leto. Solniki so menili, da lokacija ni primerna, ker bi oddaljenost telovadnice od šol škodila šolskemu po-uku. Po daljši razpravi so se domenili, da bi raj v Soštanju pri vsaki šoli zgra-dili manjšo, a vendarle funkcionalno telovadnico. O tem predlogu so nekaj dni zatem razpravljali tudi čla-ni sveta krajevne skupnosti in se prav tako zavzeli za gradnjo dveh telovadnic v kraju. Zamisel o gradnji dveh telovadnic namesto šport-ne hale, je povsem uresnič-ljiva. Eno (pri Kajuhovi šoli) bi začeli graditi drugo leto iz sklada negospodar-skih naložb, drugo pa že letos iz sredstev, ki bi jih zbrali mimo tega sklada. Gre za solidarnostno akcijo delovnih ljudi velenjske ob-čine, delovnih organizacij in mladine, ki bi za telo-

vadnico prispevali potreb-ni denar. Računajo, da bo telovadnica, ki jo bodo naj-prej zgradili pri osnovni šoli Biba Röck, veljala 800 tisoč dinarjev. To pa je de-nar, ki ga s solidarnostjo, predvsem delovnih organi-zacij, ne bi smelo biti težko zbrati. Pouk telesne vzgoje je v Soštanju resnično pereč, saj imata obe šoli na voljo manjšo telovadnico v do-mu Partizana. Učenci niž-jih razredov sploh ne mo-rejo v njej vaditi, ker je v

kraju 1.400 šoloobveznih otrok in pride vsaka šola le dvakrat na teden na vrsto. Akcija — telovadnica spo-menik solidarnosti delovnih ljudi velenjske občine, ki bo zaživela v teh dneh, naj bi bila za vzgled kako mo-ramo v občini marsikatero težavo še rešiti. Njej mora čez čas slediti nova, ker na ta način krepimo našo za-vest in voljo — resnično pomagati eden drugemu.

Lj. Naraks

Našim bralcem, občanom in delovnim kolektivom iskreno čestitamo ob le-tošnjem občinskem prazniku in jim želimo še več delovnih uspehov

Šaleški rudar

LOKOVICA VABI

Glavna cesta pa je zdaj dobila še asfaltno preprogo. Največ denarja je šlo iz kra-jevnega samoprispevka, ki ga občani plačujemo po re-ferendumu. Velik pa je de-lež samih Lokovičanov. Krajani so k temu denarju pridali še svojega, 35 od-stotkov od mesečne plače, kmetje pa enak delež od davčne odmerne osnove. Pri asfaltiranju do Grmove ute so pomagali pri prostovolj-nih delih in opravili 3.254 ur.

Brez zadržnega doma v Lokovici ne bi bilo živ-ljenja. V njem se odvija vsa vaška dejavnost. Zato ga krajani tudi skrbno ne-gujejo. Zdaj so ga spet olep-šali. Položili so nove tlake, ga prepleskali, znižali in obnovili oder ter dvorano, napeljali nove električne vode in uredili okolico. Spet so Lokovičani prispevali svoj delež, saj so že doslej pri obnovi zadržnega do-ma naredili 1.280 prosto-voljnih ur. Solidarnostno pa so jim pomagali še člani kolektiva Lesne iz Soštanja s 120 prostovoljnimi urami. Denar za obnovo so pri-

spevali elektrarna 25.000 di-narjev, Gorenje 20.000, Les-na 20.000, Era 10.000, Vegrad 20 kubikov betona, šolski center 40 kubikov peska in udarniško pomoč, rudnik 2.500, Zarja 680, usnjarne je dala nekaj materiala, 3 tisoč dinarjev je prispevala občinska zveza prosvetno kulturnih organizacij, obči-na pa 15.000 dinarjev.

In kaj Lokovici še manj-ka? Mirko Hudej, predse-dnik krajevnega odbora SZDL pravi, da v kraju zmanjkuje pitne vode, ker v vasi vedno bolj gradijo nove hiše. Drugo leto bi ra-di asfaltirali še 1.800 m ce-ste, pri zadržnem domu pa uredili športna igrišča.

V nedeljo, 8. oktobra ob 11. uri bo v Lokovici osred-nja proslava letošnjega ob-činskega praznika. Lokovi-čani so se nanjo skrbno pri-pravili. Želijo, da bi k njim tega dne prišlo čimveč ob-čanov iz velenjske občine. Vabila jim ne smemo od-kleniti, zato pridimo na proslavo v Lokovico v čim-večjem številu.

Lj. Naraks

Navajeni smo že, da ob letu pregledamo kaj vse smo storili od praznika do praznika • V velenjski občini smo, spričo nenehne rasti in vidnih dosežkov, kar nekam nejevoljni, če bera enoletnega dela ni kdove kolikšna • Tako bomo tudi letos, v času praznovanja, odpirali nove objekte in ponosni zrl na one, ki jih že uporabljamo.

OD PRAZNIKA

SMARTNO OB PAKI — je kraj, kjer so ob sedanji šoli zgradili telovadnico, 4 učilnice, delavnico za tehnični pouk, glasbeno sobo, večnamenski prostor in kuhinjo. Gradnja ob šoli je veljala 4 milijone dinarjev, prispevali pa so jih občani iz krajevnega samoprispevka. **Dom Partizana**, zbirališče vaščanov v prostem času in središče društvene dejavnosti, so očečili. Denar za adaptacijo doma so zbrali v Smartnem ob Paki sami, le 80 tisoč dinarjev je znašal prispevek sklada za negospodarske naložbe.

★

LOKOVICA — raztresena vasica blizu Soštanja, bo letos pričakala številne udeležence in preživele borce tretjega bataljona III. VDV brigade na osrednji proslavi občinskega praznika. V kraju so za praznik asfaltirali še kilometer in pol ceste (naložba je veljala 25 milijonov dinarjev, ki je krajevni samoprispevek) in obnovili zadrugi dom.

★

V **ZAVODNJAH** nad Soštanjem so od praznika do praznika prizadevali vaščani sami odstranjevali nevšečnosti. Letos so v vas napeljali telefon, ki jih je še bolj povezal z dolino.

★

GABERKE — so imele slabo cesto. Krajevna skupnost se je resno lotila naloge. Vaško cesto so modernizirali in na 4,5 kilometra dolgo cestišče položili asfaltno preprogo. Iz krajevnega samoprispevka je znašal prispevek 600 tisoč dinarjev, preostalih 250 tisoč dinarjev pa so krajsani sami prispevali.

★

V **ŠOŠTANJU** so pri osnovni šoli Biba Röck zgradili prizidek in pridobili 12 prostorov. Naložba je veljala 2 milijona dinarjev, denar pa je prispeval sklad za negospodarske investicije iz samoprispevka delovnih ljudi.

★

Ko naštevamo delovne dosežke, ne smemo prezreti prizadevnosti v krajevni skupnosti **PODKRAJ**. Tu so napeljali vodovod, ki je vreden 500 tisoč dinarjev. Krajsani so potrebni denar

večinoma sami prispevali.

★

Tudi v **LAZAH** so uredili kilometer krajevne ceste z lastnim denarjem. V **ŠENTILJU** pa so vaščani napeljali telefon.

★

VELENJE je pridobilo gasilski dom z vsemi potrebnimi prostori. V funkcionalno urejenem domu, bodo velenjski gasilci lahko bolje delali ter je velika pridobitev za gasilsko društvo in širšo družbeno skupnost. Dva milijona 50 tisoč dinarjev je prispeval sklad za negospodarske naložbe iz sredstev delovnih organizacij.

★

V novi soseski Šalek — Bevče so začeli novo nastajajočo naselbino komunalno urejevati. Položili so že kanalizacijo in vodovod, gradijo pa še 3,5 kilometra ceste. Za ta dela so porabili 6 milijonov dinarjev iz sklada za urejanje mestnih zemljišč.

★

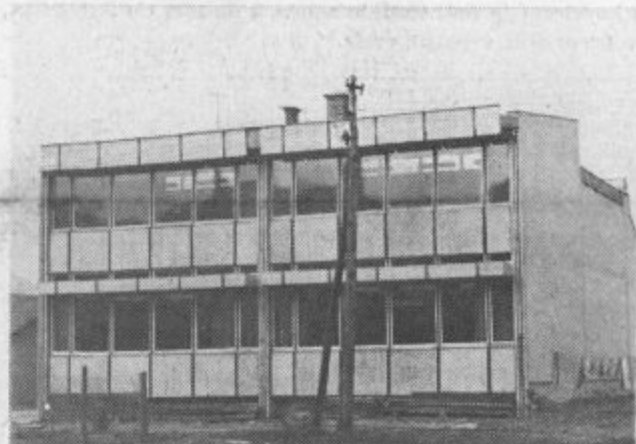
Ob letu pa bo Velenje spet bogatejše, ker so v mestu že začeli graditi otroški vrtec, v katerem bo našlo zatočišče 160 otrok in 22 dojenčkov, dodatne prostore zdravstvenega doma, telovadnico pri tretji osnovni šoli, novo zgradbo tehniške šole in samski dom.

V Velenju je bilo zgrajenih nekaj stanovanj. Ob Prešernovi 100-stanovanjski in 20-stanovanjski blok. Vegrad pa zdaj gradi za Gorenje 187 stanovanj (slika zgoraj)

Nova sodobna stanovanja

Prizidek pri šoli Biba Röck

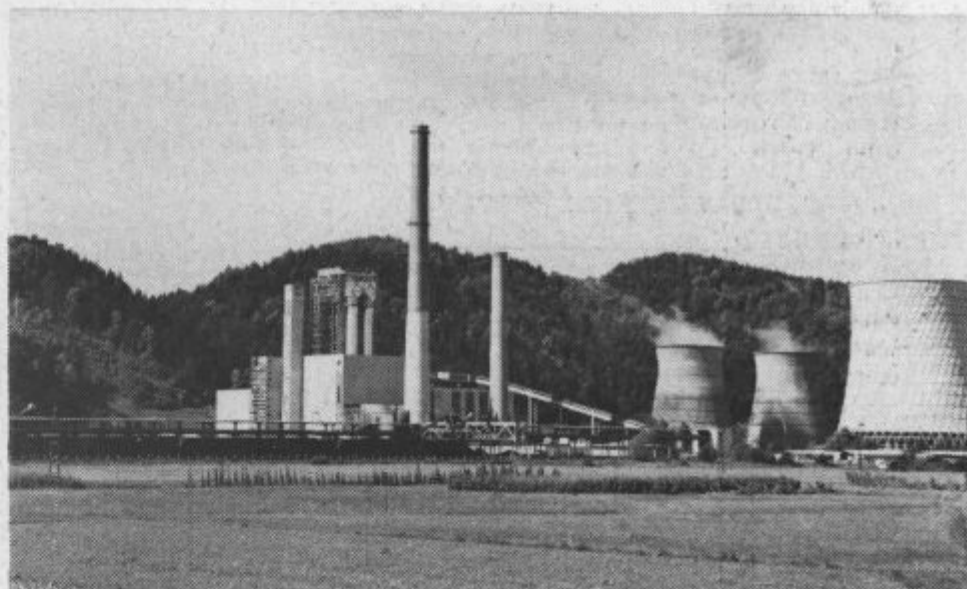

Industrija gradbenih elementov je nova dejavnost. Tovarno so zgradili v Selu pri Šaleku

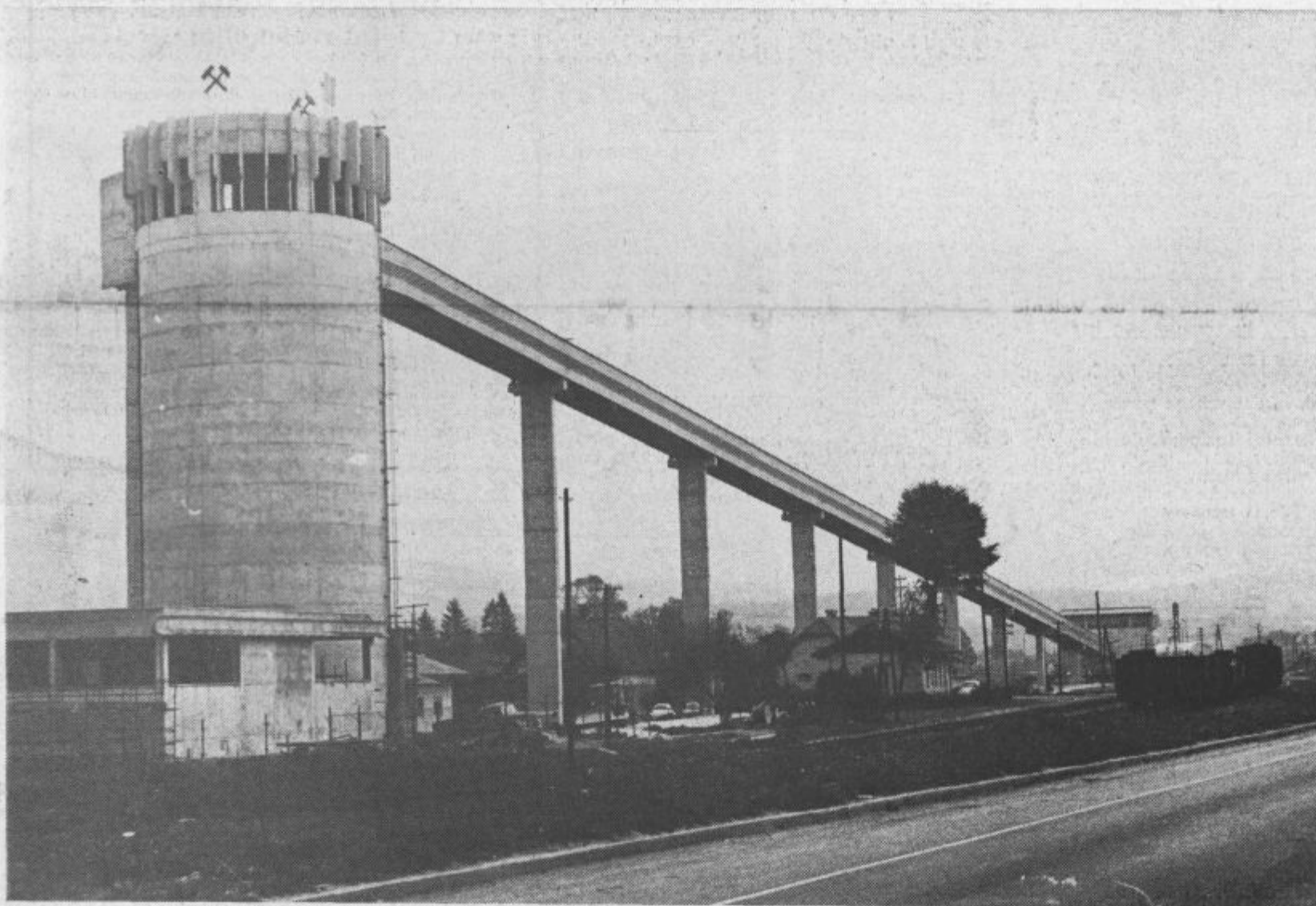
DO PRAZNIKA

Gasilski dom v Velenju

Soštanjska termoelektrarna

Nove izvozne naprave rudnika lignita v Pesju

★

Graditelji velikega termoenergetskega objekta v Soštanju so v sredo, 15. marca 1972 ob 15. uri in 7 minut vključili v obratovanje termoelektrarno Soštanj III. Novo termoelektrarno so začeli graditi spomladi 1969. Termoelektrarna Soštanj III bo lahko proizvajala na leto več kot milijardo kWh električne energije. Letos za občinsko praznovanje, v soboto 7. oktobra ob 10. uri, pa bodo svečano otvorili elektrarno Soštanj III.

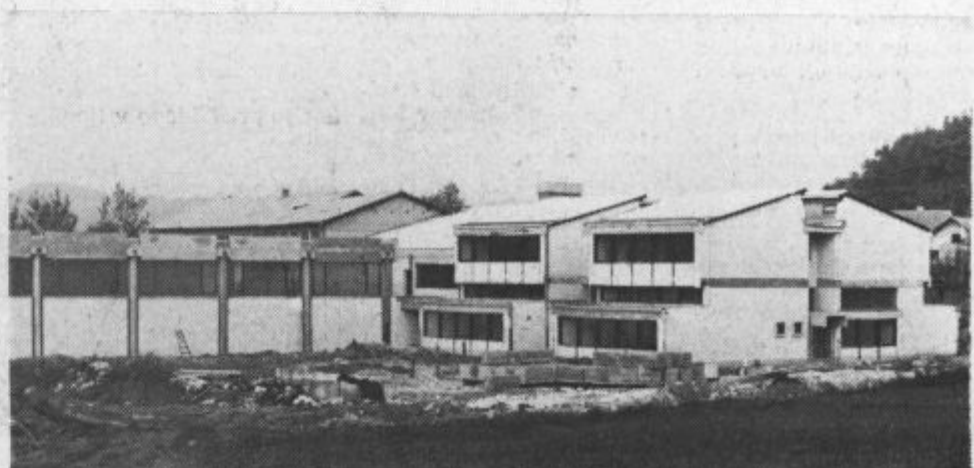
★

V Pesju bodo istega dne ob 8.30 otvorili nove izvozne naprave velenjskega rudnika lignita.

★

V Velenju so podaljšali in razširili Saleško cesto. Novo mesto je tako dobilo lepši videz. Pa tudi promet se bo bolje odvijal. Dela so stala 1.400.000 dinarjev, sredstva pa so šla iz komunalnega sklada.

Spodaj levo: Saleška cesta v Velenju — desno: prizidek in telovadnica pri osnovni šoli v Smartnem

Izenačitev pravic iz zdravstvenega zavarovanja delavcev in kmetov

(nadaljevanje)

Že v zadnjem sestavku smo navedli nekaj podatkov o številu zavarovancev delavcev in zavarovancev kmetov, danes pa bomo seznanili bralce z nekaterimi podrobnejšimi podatki, da bomo ugotovili, kje v slo-

venskem prostoru sploh smo.

Na dan 31. 12. 1971 je bilo v Komunalni skupnosti zdravstvenega zavarovanja Ravne na Koroškem (občine Dravograd, Radlje, Ravne na Koroškem, Slovenj Gradec in Velenje) tole število zavarovanih oseb:

1. SKUPNOST ZDRAVSTVENEGA ZAVAROVANJA DELAVCEV:

Besedilo	Občina				Skupaj	
	Dravog.	Radlje	Sl. Gr.	Velenje		
Aktivni zavar. družb. in zaseb. sektorja	2827	3853	9850	4702	16093	37325
Druž. člani akt. zavar. Obrtniki—gost.	3239	5266	14492	5419	16576	44992
Druž. čl. obrtnikov	52	104	117	136	200	609
Pogodb. zavar. Druž. čl. pogodb. zavar.	60	142	172	157	206	737
Upokoj. Svojci upokoj. Začas. nezaposl.	6	10	12	9	8	45
Druž. čl. nezaposl. Učivalci soc. podp. in priznavaln. Ostale zavar. osebe	7	14	18	10	8	57
	510	1586	2359	1328	2344	8127
	362	1323	2107	927	1070	5789
	37	33	31	18	36	155
	26	25	21	8	47	127
	64	198	149	146	168	725
	69	246	165	51	356	887
SKUPAJ	7259	12800	29493	12911	37112	99575

2. SKUPNOST ZDRAVSTVENEGA ZAVAROVANJA KMETOV:

Besedilo	Občina				Skupaj	
	Dravog.	Radlje	Ravne	Sl. Gr.	Velenje	
Zavarovane osebe	1230	2814	1448	2992	2064	10548

Ti podatki kažejo, da je bilo na dan 31. 12. 1971 v skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev Ravne, zavarovanih 99.575 oseb, v skupnosti zdravstvenega zavarovanja kmetov pa le 10.548, kar je enako razmerju 1:10. V občini Velenje pa je to razmerje še ugodnejše v korist delavcev, saj znaša 1:17.

Omenimo naj, da se je število kmetijsko zavarovanih oseb na območju občine Velenje do konca avgusta 1972 še nadalje zmanjšalo in je stanje tega dne naslednje:

- Nosilcev zavarovanja borcev NOV je 265
- Nosilcev zavarovanja neborcev (kmetov) je 351
- Skupaj nosilcev zavarovanja je 616
- Zavarovanih oseb kmetov borcev NOV je 935
- Zavarovanih oseb kmetov neborcev je 1097
- Skupaj zavarovanih oseb je 2032

Ob upoštevanju porasta števila delavcev v tem letu in padca števila kmetov prav tako v tem letu, je na območju občine Velenje na dan 31. 8. 1972 le še 5,81 % kmečko zavarovanega prebivalstva, vsi ostali prebivalci pa so zavarovani iz

naslova delavskega zavarovanja.

Ni torej razlogov, da bi izenačitev pravic iz zdravstvenega zavarovanja predstavljala poseben problem, zlasti še, če upoštevamo, da je ugodnejša struktura v korist delavcev v Sloveniji le še v skupnostih Koper, Kranj in Ljubljana.

Tudi o financiranju »zdravstvenega zavarovanja« je bilo v prvem sestavku že nekaj rečenega. Zlasti je bilo poudarjeno, da naj dodatna bremena, ki bodo sicer minimalna, prevzame delavsko zavarovanje. Razlogi za taka stališča so znani in jih na tem mestu ne bi več ponavljali.

Kako pa izgleda celotna konstrukcija financiranja delavskega in kmečkega zavarovanja in kakšna dodatna sredstva bi bila potrebna za financiranje »zdravstvenega zavarovanja«, pa izhajajo iz naslednjih podatkov in izračunov:

FINANCIRANJE ZDRAVSTVENEGA ZAVAROVANJA

Skupnost zdravstvenega zavarovanja delavcev

Skupno predvideno število zavarovanih oseb v letu 1972 = 107.000

Finančni načrt za leto 1972 izkazuje:

IZDATKI:

— zdravstveno varstvo	73.974.000,00 din
— denarne dajatve	14.760.000,00 din
— drugi izdatki	3.650.000,00 din

Vsi izdatki

92.384.000,00 din

Prispevek za obvezne in razširjene oblike zdravstvenega varstva in prispevek za nesreče pri delu in obolenja za poklicno boleznijo je v letu 1972 predpisan 8,20 % od bruto osebnih dohodkov. Prispevek za zdravstveno varstvo upokojujencev pa 8,30 % od neto izplačanih pokojnin oziroma invalidnin in oskrbnin. Drugi prispevki pa so predpisani v pavšalnih zneskih za določene kategorije zavarovancev (socialni podpiranci, vajenci itd.).

Povprečni stroški zdravstvenega varstva po FN 72 na zavarovano osebo brez denarnih dajatev (92.384.000,00 — 14.760.000,00): 107.000 so 725,45 din.

Skupnost zdravstvenega zavarovanja kmetov

Skupno predvideno število zavarovanih oseb v letu 1972 = 10.320

Finančni načrt za leto 1972 izkazuje:

— prispevek od KD in pavšalni prispevek za gospodarstvo	3.170.820,00 din
— republiški prispevek od kmetov delavcev	390.000,00 din
— prispevek družbeno-političnih skupnosti (občin)	790.206,00 din
— prispevek republiškega sekretariata za zdravstvo in socialno varstvo za kmete-borce	594.982,00 din
— drugi dohodki	8.810,00 din
Dohodki pred izločitvijo	4.954.872,00 din
— obvezno izločanje v rezervno 2,90 %	143.692,00 din
Dohodki po izločitvi	4.811.180,00 din

IZDATKI:

— obvezne oblike zdravstvenega varstva	2.115.000,00 din
— ostale oblike zdravstvenega varstva po statutu	2.466.180,00 din
— ostali izdatki	230.000,00 din
Vsi izdatki	4.811.180,00 din

Prispevek od katastrskega dohodka in od gozdnih dohodkov je predpisan v višini 20 %, pavšalni prispevek na nosilca zavarovanja pa v višini 300,00 din. Republiški prispevek od kmetov delavcev pa je predpisan v višini 12 %. Družbeno-politične skupnosti — občine prispevajo za socialno ogrožene kmete pavšalni prispevek, ki je v letu 1972 povečan za 14 % od realizacije 1971. leta.

Republiški sekretariat za zdravstvo in socialno varstvo Ljubljana je v letu 1971 plačal za kmete-borce 521.913,85 din, za leto 1972 pa smo prispevek povečali za 14 %

- Razlika v stroških pod I in 2 znaša 259,25 din
- Za predvideno število kmetijskih zavarovanih oseb v letu 1972 bi znašala razlika (259,25 × 10.320)
- k tej razliki je potrebno dodati še najmanj 15 % zvišanje cen zdravstvenim storitvam v letu 1973
- Skupna razlika
- Planirana bruto masa osebnega dohodka za leto 1972 povečana za 10 % bi v letu 1973 znašala 1.208.000,00 din
- Stopnja prispevka od bruto osebnega dohodka za kritje skupne razlike 0,25 %

Ta izračun bi prišel v poštev, če bi občine in republiški sekretariat za zdravstvo in socialno varstvo sofinancirali kmetijsko zdravstveno zavarovanje, kot je predvideno v finančnem načrtu za leto 1972.

V naslednjem sestavku, torej v prihodnji številki, pa bomo spregovorili o pravicah iz zdravstvenega zavarovanja in o tem, kaj bi kmetijski zavarovanci z združitvijo zavarovanja pridobili.

Ivo Blekač

Delavec in kmet si podajata roko

V velenjski občini so se pričele priprave za izvedbo referenduma o združitvi skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev in kmetov. Referendum bo 19. in 20. novembra letos. V posebnih sestavkih, ki jih piše Ivo Blekač v nadaljevanjih, podrobneje seznanjamo naše bralce o smislu in o možnostih izenačitve zdravstvenega varstva kmetov z delavci. V bistvu gre za to, da bi kmetje imeli iz zdravstvenega varstva enake pravice kot delavci.

V občini se bo v teh dneh začela javna razprava, ki jo v krajevnih skupnostih organizira Socialistična zveza, v delovnih organizacijah pa sindikati in Zveza komunistov. Poleg akcijskega programa za izvedbo referenduma o združitvi skupnosti zdravstvenega varstva, bodo na zborih obravnavali tudi občinski družbeni plan za gospodarstvo in družbene službe za drugo leto.

— In —

RAZPISNA KOMISIJA

ponovno razpisuje delovno mesto

DIREKTORJA DELAVSKE UNIVERZE (ni reelekcija)

Poleg splošnih z zakonom določenih pogojev ter statuta in pravilnika o delovnih razmerjih mora imeti kandidat še te zahtevane sposobnosti in znanja:

- imeti mora vsaj višjo strokovno izobrazbo,
- več let prakse v sorodni organizaciji ali kot strokovni delavec pri delavski univerzi,
- sposobnost povezovanja delavske univerze z družbenim okoljem, z delovnimi in drugimi organizacijami,
- poznavanje andragoške teorije in prakse in organizacije izobraževanja odraslih.

Osebnih dohodkov po družbenem sporazumu o delitvi dohodka in osebnih dohodkov.

Stanovanja ni.

Razpisni rok traja 15 dni po objavi razpisa. Pismene vloge s priloženo ustrezno dokumentacijo nasloviti na RAZPISNO KOMISIJO pri Delavski univerzi Velenje.

Trgovsko podjetje VINO Šmartno ob Paki

Obvešča cenjene potrošnike, da bomo tudi letos od 10. do 30. oktobra prodajali

VINSKI MOŠT

Nudimo po ugodni ceni z vašo lastno embalažo

VLOMIL V PENZION HERBERSTEIN

Ludvika Ločičnika (24 let) iz Saleka pri Velenju so miličniki 14. septembra jutraj našli v gospodarskem poslopju pri kmetu Tratniku v Arnačah. Bil je pijan in je spal. Pri njem so našli kuhinjski nož in prazne steklenice.

Ločičnik se na postaji milice ni branil in je priznal, da je ponoči vlomil v penzion Herberstein. Do tja se je pripeljal z mopedom. Nato je odšel k stavbi in z roko razbil okensko steklo ter zlezel v notranjost. Prerezal je telefonsko žico in odnesel steklenico belega vina, steklenico Remakti in steklenički aperitiva. Vse je odnesel s seboj in skozi isto okno zlezel na prostost. Odpeljal se je v Arnače, kjer so ga našli velenjski miličniki.

-In-

V ŠOŠTANJU BO V SOBOTO, 7. OKTOBRA OB 11. URI

ZBOR DELOVNIH LJUDI

GOVORIL BO MITJA RIBIČIČ, ČLAN PREDSEDSTVA SFRJ IN PREDSEDSTVA ZKJ
PO ZBORU BO TOVARIŠKO SREČANJE DELOVNIH LJUDI VELENJSKE OBČINE

— prispevek za obvezne in razširjene oblike ter nesreče pri delu	90.053.000,00 din
— prispevek za zdravstveno varstvo upokojujencev	8.280.000,00 din
— drugi prispevki	2.120.000,00 din
Dohodki pred izločitvijo	100.453.000,00 din
— izločitev v rezervni sklad	2.463.000,00 din
— izločitev za investicije	5.606.000,00 din
Dohodki po izločitvi	92.384.000,00 din

ŠPORT

CAMLEK DRUGI PRIKOLIČAR V DRŽAVI

Številni ljubitelji moto dirk so na velenjskih ulicah prisostvovali zadnji borbi najboljših jugoslovanskih dirkačev za naslove državnih prvakov.

Na 2700 m dolgi krožni progi se je pomerilo med seboj 90 dirkačev iz BIH, Srbije, Hrvatske in Slovenije. Razdeljeni so bili v 6 kategorij po kubaturi motorjev. Ze na dopoldanskem treningu so bili najhitrejši favoriti za najboljša mesta. Tako je Rečan Branko Bevanda dosegel povprečno hitrost 113 km na uro v enem krogu. Vendar se mu je kasneje pokvaril motor in ni mogel nastopiti na popoldanski dirki v kategoriji do 250 kubikov. To je prišlo prav njegovemu klubskemu kolegu Marjanu Kosiću, ki je dosegel dvojno zmago v kategoriji do 175 in 250 kubikov ter v obeh kategorijah osvojil naslov državnega prvaka. Podobna usoda je doletela najboljšega slovenskega dirkača Adriana Bernetića iz Kopra v kategoriji do 50 ccm-šport. Peter Seljak iz Domžal, ki je bil vedno v senci Stefeta in Bernetića, je osvojil prvo mesto in tako po enajstih letih je uspel osvojiti naslov državnega prvaka. Bernetić je sicer zmagal v kategoriji do 125 kubikov vendar je bilo to premalo za najvišji naslov.

Najzanimivejša pa je bila dirka prikoličarjev. V tej tek-

mi sta nastopila tudi člana AMD Velenje Hubert Camlek in Peter Pogorelec, ter člana AMD Smartno ob Paki Franc Rogeljsek in Viktor Česnovar. Izkušeni dirkač Celjan Norbert Salobir s sinom Bertom se ni dal presenetiti od največjega konkurenta Camleka, ki je v začetku štiri kroge vodil. Po napaki v zavoju ga je Salobir prehitel in zanesljivo zmagal. Drugi prikoličar v Jugoslaviji, to je za Camleka in njegovega sovozača velik uspeh. Zelo dobro sta vozila tudi Smarčana Rogeljsek in Česnovar ter se uvrstila na tretje mesto v letošnjem državnem prvenstvu.

Norbert Salobir je po tekmovalju dejal: »Camlék mi je vselej resen nasprotnik. Na vseh dirkah sem ga moral ločiti: na Reki 5 krogov, v Prnjavoru pa sem ga prehitel šele v 12. krogu. Mislim, da je precej nervozen, ko vozi pred menoj in ga čakam, da se mu »zatakne«, kot je bilo to v Velenju v 4. krogu na zavoju. Motorje imava oba enako hitre, znamke BMW. Ker je mlad ima še lepo perspektivo. Sam pa še za zdaj ne razmišljam, da bi prenehal dirkati«.

Uspešna vaja velenjskih gasilcev

Občinska gasilska zveza Velenje je ob gasilskem tednu pripravila gasilsko vajo v tovarni Gorenje, da bi preizkusili pripravljenost gasilskih enot in njihove tehnične sposobnosti.

Akcija je bila vse do izvedbe tajna, saj jo je pripravljalo le nekaj ljudi, ki so hoteli dobiti dejansko stanje o moči in sposobnosti požarne obrambe v velenjski občini.

Organizatorji so izbrali za mesto iniciranega požara proizvodno halo hladilnikov v Gorenju, kjer je že večkrat prišlo do manjših požarov. Akcija je imela obenem tudi nalogo, preizkusiti usposobljenost in prispevnost delavcev v Gorenju v primeru požara.

V četrtek, 28. septembra ob 16.40 je bil z dimnimi bombami zaneten namišljen požar v obratu hladilnikov. Takoj, ko so delavci opazili požar, so priskočili z gasilnimi aparati, obenem pa so že preko vratarja alarmirali gasilska društva. Le pet minut kasneje se je oglasila sirena v Velenju, v

naslednjih dveh minutah pa je pripeljal na mesto požara prvi gasilski avto s cisterno, last gasilske enote Velenje. V naslednjih trenutkih se je zvrstilo še sedem gasilskih vozil in pet motornih črpalk. Tudi rešilni avto in predstavniki milice so bili takoj na kraju požara.

Napad na požar je popolnoma uspel, kar priča, da so enote gasilcev in zaposleni delavci dobro usposobljeni za primer inter-

V dobrih desetih minutah od alarma se je zbralo okrog sedemdeset gasilcev z vso potrebno opremo za gašenje požarov. Občinski gasilski poveljnik je ugotovil, da je možno s sedanjimi močmi lokalizirati vsak požar v obratih Gorenja in tudi drugih delovnih organizacijah.

Vaja je pokazala tudi izredno skrb vseh vodilnih osebnosti TGO Gorenje za tovarno. Opazovalci so bili enoglasni: »Kot bi ustrelil, so bili na mestu z direktorjem na čelu vsi odgovorni vodje in šefi oddelkov.«

S skromno pogostitvijo je bila akcija zaključena. Pozdraviti je treba takšno akcijo in pripravljenost, saj moramo vedeti kaj smo sposobni. Ze jutri se lahko začne zares.

Jože Miklavc

MALEGLASI

PRODAM
• Prodajam dobro ohranjen klavir. Naslov v uredništvu.

TATICO SO PRIJELI

Ciganka Ljubica Korotkov (38 let) iz Debeljače je bila že desetkrat obsojena. 13. septembra se je mudila v mesnici v Pesju pri Velenju in prodajalca prosila naj ji zamenja štiri bankovce po 500 dinarjev. Ker prodajalec ni imel toliko drobiža, da bi ji lahko zamenjal vsega denarja, se je nenadoma premislila in odšla iz prodajalne. Med tem pa je prodajalcu ukradla 350 dinarjev. V mesnico je skupaj s Korotkovo prišla tudi Verica Ivkov, ki je v mesnici kupovala šunkarice in motila prodajalca, da je lahko Korotkova mirno izmaknila denar.

Druga z leve je Ljubica Korotkov, zraven nje Verica Ivanov in Djinišev Babaš ter Lj. Urs.

Domicil tretjemu bataljonu III. VDV brigade

V nedeljo, 8. oktobra bo ob 10. uri v Lokovici zbor preživelih borcev tretjega bataljona III. VDV brigade.

Na zadnji seji obeh zborov skupščine občine Velenje so odborniki soglasno podelili domicil tretjemu bataljonu III. VDV brigade. Listino bodo podelili v nedeljo 8. oktobra na osrednji proslavi v Lokovici, kjer se bodo zbrali preživeli borci te partizanske vojaške enote.

Poleg rednih enot Narodnoosvobodilne vojske na Stajerskem so v času partizanskega vojskovanja ustanovili tudi posebne vojaške enote, katerih naloge so bile širše. Njihova naloga je bila predvsem, da v oboroženem odporu uničijo in onemogočijo delovanje pripadnikov raznih fašističnih služb, kvizitinskih organizacij, pete kolone, domačih izdajalcev in zaščitijo ljudsko oblast, ki je nastajala med osvobodilno vojno. Sprva so to naloge opravljale skupine borcev Varnostno obveščevalne službe, kasneje pa so se formirale večje borbene enote Vojske državne varnosti.

V drugi polovici junija 1944. leta so na Stajerskem ustanovili I. Stajerski bataljon VDV, ki se je 25. avgusta v Radmirju reorganiziral v III. brigado VDV. V njenem sestavu je bil tudi III. bataljon, ki so ga v glavnem sestavljali najboljši borci s področja Saleske in Mislinjske doline ter Pohorja. Več kot tretjina borcev pa je bila iz Velenja in bližnje okolice. V jeseni leta 1944 je ta bataljon iz-

vajal očiščevalne akcije na področju Pohorja, kamor je gestapo pošiljal razne vohune in izdajalce z namenom, da razbijejo posamezne enote NOV. Kot posebna enota za zaščito naroda se je uspešno prebijala skozi vse hajke in zasede ter sovražnikove obrobe in Nemcem zadala velike izgube ter pripomogla k moralni zmagi osvobodilne fronte na tem področju. V zimski ofenzivi Nemcev, ki je bila decembra 1944, se je bataljon skupaj z rednimi enotami operativne vojske ter drugimi bataljoni VDV brigade, uspešno boril proti sovražniku v Sentilju, na Graški gori, Paškem Kozjaku, v Sentjanžu, okoli Velenja in Slovenj Gradca. Bataljon ima velike zasluge pri uničevanju Revsove bande, raznih skrivačev in vohunov gestapa in v bojih proti kvizitngom — vlahovcem, ki so strahovali slovenski življenj na tej zemlji. Spomladi leta 1945 je bataljon s svojimi četami izvrševal mnoge diverzantske akcije in uničeval transportne naprave ter komunikacijske objekte sovražnika v okolici Velenja, Celja, Dobrne in Dolica.

V zahvalo, priznanje in spomin borcem te brigade in z željo, da bi se njihove revolucionarne tradicije prenašale na mlajše generacije, je skupščina občine Velenje podelila domicil tretjemu bataljonu III. VDV brigade v naši občini.

ZAHVALA

Ob težki izgubi našega moža, ateka in starega ateka

JOŽETA VERDEVA

VK rudarskega upokojenca se iskreno zahvaljujemo delovni skupnosti, sindikatu in muzeju RLV, sodelavkam in sodelavcem obrata EFE in tovarne Gorenje, vsem sorodnikom, znancem in sosedom, ki so darovali vence in nam izrekli sožalje ter pokojnika spremljali na zadnji poti

Posebno se zahvaljujemo rudarski godbi, pevcem, tovarišu Valenciju ter dr. Vengustu in osebju doma oskrbovancev.

Zalujoči: žena Mici, sin Jože z družino, hčerke Kundi, Albina in Olga z družinami, Cirila in Zivanko ter ostalo sorodstvo.

POKAL ŠOLI MPT

Na že tradicionalnem atletskem tekmovanju osnovnih šol velenjske občine za prehodni pokal »Gorenja« so bili že v tretje najboljši mladi atleti osnovne šole Miha Pintar-Toledo Velenje.

Tekmovanja, ki ga prireja AK Velenje, se je udeležilo 130 tekmovalcev vseh treh osnovnih šol. Bajec (BR) 9,1, 3. Trdin (III. OS) 9,3.

300 m — 1. Mravljak (BR) 48,2, 2. Zajc (BR) 50,0, 3. Novinič (GS) 50,9.

Višina — 1. Koren (MPT) 130, 2. Salamon (GS) 115, 3. Zevart (MPT) 115.

Daljšina — 1. Zemljak (GS) 429, 2. Pozvek (GS) 416,3, 3. Verdev (III. OS) 402.

Krogla — 1. Hamer (MPT) 9,81, 2. Krajnc (MI) 9,02, 3. Per (MPT) 8,83.

Stafeta 4 x 60 m — 1. OS GS 35,4, 2. III. OS 35,9, 3. OS BR 60 m — 1. Hribar (MPT) 9,0, njih šol iz Velenja, osnovne šole B. Rök iz Soštanj in osnovne šole Mislinja.

PIONIRJI:

60 m — 1. Kikec (MPT) 8,2, 2. Kregar (III. OS) 8,4, 3. Travner (GS) 8,5.

400 m — 1. Mastnak (III. OS) 64,4, 2. Zaluberšek (BR) 63,7, 3. Ojsteršek (GS) 63,9.

Višina — 1. Zorko (GS) 145, 2. Arlič (MPT) 140, 3. Režak (BR) 130.

Daljšina — 1. Zvonar (MPT) 438, 2. Režek (III. OS) 479, 3. Pušnik (MI) 456.

Krogla — 1. Mráz (GS) 10,36, 2. Krašovec (MPT) 9,89, 3. Jamnikar (III. OS) 4,56.

Stafeta 4 x 60 m — 1. OS MPT 31,5, 2. III. OS 31,7, 3. OS GS 33,9.

Ekvipni vrstni red: — pionirji:

1. Osn. šola MPT Velenje 293 točk, 2. III. osn. šola Velenje 276 točk, 3. osn. šola GS Velenje 233 točk, 4. osn. šola BR Soštanj 112 točk, 5. osn. šola Mislinja 99 točk.

PIONIRKE:

1. osn. šola MPT Velenje 432 točk, 2. osn. šola GS Velenje 406 točk, 3. III. osn. šola Velenje 330 točk, 4. osn. šola BR Soštanj 318 točk, 5. osn. šola Mislinja 309 točk.

Skupni vrstni red:

1. Osnovna šola MPT Velenje 725 točk,

2. Osnovna šola GS Velenje 641 točk,

3. Osnovna šola III. Velenje 606 točk,

4. Osnovna šola BR Soštanj 430 točk,

5. Osnovna šola Mislinja 408 točk.

ŠTIRI KOLAJNE ZA DVIGALCE UTEŽI

V Velenju je bilo letošnje republiško prvenstvo posameznikov v dviganju uteži, ki ga je odlično izvedel domači tekoatletski klub »Rudar«. Za kolajne se je potegovalo 49 najboljših tekmovalcev iz Ljubljane, Prevoja, Celja in Velenja. Od Velenčanov je največ uspeha imel Franc Melanšek, ki je postal republiški prvak v težki kategoriji z 397,5 kg. Srebrno kolajno si je prislužil Bogdan Adamič v lahki teški kategoriji — 300 kg. Bronasti

kolajni pa sta dobila Polde Krevselj — 290 kg v srednji kategoriji in Tone Sušek v srednje teški kategoriji — 302,5 kg. Skoda, da domači dvigalci niso nastopili tudi v lažjih kategorijah, kjer bi spričo skromne udeležbe v teh kategorijah lahko dobili še kakšno kolajno.

Dosežki velenjskih dvigalcev bodo nedvomno nova spodbuda v pripravah za nastop ekip v najvišjem zveznem tekmovanju v prihodnjem letu.

ZAPOR ZA POSILSTVO MLADE MATERE

SPOLNO NASILJE BRATOV ŽNIDAR SE JE TE DNI KONČALO PRED KAZENSKIM SENATOM CELJSKEGA OKROŽNEGA SODIŠČA, KI JE IZREKEL STROGE IN PRIMERNE KAZNI ZA POSILJEVALCE.

Sodna obravnava o gnusnem dejanju treh bratov Žnidar, ki so letos 7. avgusta drug za drugim posilili mlado mater v njenem stanovanju v Lopatniku pri Velenju, je osvetlila še nekatere podrobnosti. 27-letni Drago Žnidar iz Legna pri Slovenj Gradcu in njegov 22-letni brat Jože sta tega dne zamudila na delo v rudniku. Vzela sta si dopust in obiskala 19-letnega brata Romana, ki je stanoval v Velenju. Zmenili so se in vsi trije odšli na pohajkovanje. Odšli so iz Velenja pro-

ti hribovskim vasicam in se med potjo ustavili na več kmetijah. Tu in tam so se kaj poglagali, končno pa so se odločili, da obiščejo še svojo bivšo rejnico. V samotni hiši je Drago nadlegoval mlado ženo in se izdajal za tujca. Zena je mislila, da se je nadležnežev znebila, ker jim je povedala, da je poročena. Žnidarjevi fantje pa so se pri sosedih pozanimali kdo je mlada ženska in izvedeli, da je mož zaposlen v Avstriji, pri hiši pa sta le sami ženski z majhnim otrokom.

Zato so se zvečer okrog 20. ure znova vrnili. Razbijali so po hišnih vratih, ki sta jih ženski že prej zaklenili in nista hoteli odpreti. Najprej so odšli v klet, zatem pa so se splazili skozi okno črne kuhinje v njuno stanovanje. Nasilneži so se znašli v sobi in začeli ženski strahovati. Dejali so, da so ustaši, da bodo obe pobili, hišo pa poglajali v zrak, ker se hočejo maščevati nad možem, ki je umoril štiri ustaše. Ženski sta zanikali in jokali ter rotili fante naj ju pustijo pri miru. Drago Žnidar je nekoliko popustil s strahovanjem in zahteval, da se jim mlada žena spolno vda. Silili je vanjo in jo rnil v sosednjo sobo ter ji hotel storiti zlo z otrokom v naročju. Ker mu ni takoj uspe-

lo, je Jože vzel otroka, potem pa so se vsi trije lotili mlade matere in se drug za drugim spolno izživljali. Brata Roman in Drago celo po dvakrat. Čeprav se je žena branila in jokala, so jo bratje izrabljali celo uro. Predno so izginili v temo, so ženskama zagrozili, da ne smeta nikomur ničesar povedati. Njihovo gnusno dejanje pa je kaj kmalu prišlo na dan, nasilneže so prepoznali in jih takoj prišli.

Kazenski senat je obsodil Drago-Karla Žnidarja iz Legna pri Slovenj Gradcu na šest let strogega zapor, Jožeta Žnidarja iz Smartnega pri Slovenj Gradcu na pet let strogega zapor in Romana Žnidarja iz Velenja na šest let strogega zapor.

L. N.

PRED 8. KONGRESOM SLOVENSKE SINDIKATOV

Verjeti moramo v naše sposobnosti

VELENJSKI SINDIKATI SO NA NEDAVNI VOLILNI KONFERENCI RAZPRAVLJALI O DOKUMENTIH 8. KONGRESA ZVEZE SINDIKATOV SLOVENIJE V LUČI DRUŽBENO-EKONOMSKIH PROBLEMOM SINDIKALNEGA ČLANSTVA V OBČINI. IZVOLILI SO TUDI KANDIDATE IZ NAŠE OBČINE ZA BLIŽNJI KONGRES TER POTRDILI KANDIDATNO LISTO ZA REPUBLIŠKI SVET IN NADZORNI ODBOR ZSS.

Iz velenjske občine bodo na 8. kongres odšli delegati Cveta Močilnik, Harold Karner, Rudi Kortnik, Ernest Rahten, Maks Turk, Tone Kugonič, Anton Dobrovec in Martin Hudej. Na kandidatni listi za člane republiškega sveta slovenskih sindikatov pa sta Teodor Jelen in Cveta Močilnik.

Na volilni konferenci je predsednik občinskega sindikalnega sveta Velenje Teodor Jelen govoril o najvažnejših vprašanjih sindikalnega članstva v naši občini ter o akcijah, ki stoje pred sindikati. Med drugim je načel tudi problem stanovanj in povedal, da občinski družbeni plan za leto 1973 predvideva, da bo do konca 1976. leta potrebno zgraditi v naši občini skoraj 2.700 stanovanj in to 1.050 že zaradi trenutnega stanovanjskega primanjkljaja in 1.650 zaradi oblikovanja novih družin. Vsem nam mora biti jasno, da to ne bo možno realizirati s sedanjim 4% prispevkom. Vsi izračuni kažejo, da bi ob 9% pri-

spevku in ob močnem angažiranju bančnih sredstev in sredstev zasebnih graditeljev lahko zbrali potrebna sredstva za predvideno stanovanjsko izgradnjo. Vsi pa se bomo morali močno angažirati, da se bo to tudi uresničilo. Družbeni plan občine Velenje za prihodnje leto bo sprejet na seji skupščine občine v oktobru. Do takrat pa mora biti plan v razpravi v osnovnih organizacijah sindikata, za kar so zadolženi tako predsedniki osnovnih organizacij sindikata, kot sekretarji aktivov ZK.

Ko je predsednik občinskega sindikalnega sveta Teodor Jelen govoril o upravljanju in razpolaganju z dohodkom v temeljnih organizacijah združenega dela, je opozoril, da je to proces, v katerem morajo delavci izboriti svojo politično oblast. Se vedno obstajajo za delavce več ali manj anonimni skladi, kolektivni izvršni organi še nimajo povsod statutarne osnove ali jih pa sploh ni, ni obveščenosti o gibanju in potrošnji vseh elementov

bruto osebnih dohodkov, v zvezi z ustanavljanjem TOZD se celo slišijo napačne in zlonamerne trditve, da prinašajo TOZD znižanje osebnih dohodkov, ker se bo dohodek delovnih organizacij drobil, da se bo znižala stopnja likvidnosti itd.

Pred sindikati so letos občni zbori, kjer bodo pokazali kaj in koliko so naredili. Na velenjskem območju morajo biti občni zbori zaključeni do konca januarja 1973. leta. Občinski sindikalni svet Velenje bo zlasti aktivno sodeloval pri kadrovske pripravi za člane izvršnih odborov, še zlasti pa za funkcijo predsednika in tajnika osnovne organizacije. V izvršnih odborih morajo biti zastopane vse strukture našega članstva (ženske, neposredni proizvajalci in mladina) tako, kot se je to zahtevalo za sestav republiškega sveta.

Naj zaključimo naše poročanje z volilne konferenice velenjskih sindikatov z besedami predsednika Jelen, ki je dejal: »Se bi lahko našteval dileme, nerazčiščena vprašanja in predstojajoče naloge, ki jih bo treba realizirati v korist celotnega članstva in naše skupnosti. Prepričan sem, da je ni ovire, ki bi nas ustavila, če bomo složni, če bomo vzpostavili ustrezno delovno disciplino, še naprej povečevali obseg proizvodnje in produktivnosti in ne nazadnje, če bomo vsi verjeli v naše sposobnosti. Dokaz za to je naša občina in njen dosedanj gospodarski napredek.«

PISMO STANETU KAVČIČU

V torek, 12. septembra je bil v velenjski občini na enodnevnem obisku predsednik izvršnega sveta Slovenije Stane Kavčič. Obiskal je tovarno Gorenje, šolski center, rudnik lignita in termoelektrarno. Pogovarjal pa se je tudi s širšim političnim aktivom velenjske občine.

Po obisku sta predsednik občine Nesti Zgank in sekretar občinske konference ZKS Franjo Korun poslala Stanetu Kavčiču naslednje pismo:

— Se vedno pod vtisom prijetnega srečanja, se vam tovariš predsednik zahvaljujemo, da ste se odzvali našemu vabilu in nas obiskali. Odkritega razgovora z vami smo si že dolgo želeli. Vaše priznanje našim uspehom in besede, s katerimi ste potrdili pravilnost naše politike, so med nami razčistile marsikatero medsebojno problem. Zatorej ne zamerite, če smo vas na vsakem koraku seznanili s širšim krogom naših političnih in gospodarskih predstavnikov. Zeleni smo, da bo ta delovni dan, ki smo ga preživeli z vami, doprinesel k naši enotnosti in nas vzpodbudil k še večjemu zagonu, katerega končni cilj je blagor delovnega človeka.

Ko se vam zahvaljujemo za obisk in za vaše odkrite in bodrilne besede, vas tovariš predsednik, v imenu vseh občanov in delovnih ljudi v občini prosimo, da nas kmalu znova obiščete. Tako vas bomo lahko sproti seznanjali s problemi na katere bomo naleteli, pa tudi z uspehi, ki jih po načrtu moramo doseči. Zato nam tako medsebojno srečanje daje pogum, da vztrajamo pri začetni poti. —

Nekaj dni zatem sta z Milanom Zabukovnikom v Milanu v stanovanju Jožeta Brinovca v Podvelku pri Braslovčah in ukradla 900 dinarjev.

Plešnik se je 19. septembra sam klatil po Kotljah in iz neke hiše odnesel 600 dinarjev. 21. septembra ponoči pa je vlomil v pisarno upravne otroškega vrta v Velenju in odnesel pisalni stroj. Pri vlovu mu je pomagal Stefan Novak iz Velenja, ki je zunaj stražil. Novak se zagovarja, da ga je Plešnik nagovarjal naj mu pomaga. Hotel pa je tudi ugovoriti, če je Plešnik resnično vlomilec. Zato ga je zvalil na prenočevanje v svojo sobo v Vegradoh samski dom in zjutraj prijavil. Miličniki so Plešnika zjutraj res prijeli v sobi.

Skupaj z Zabukovnikom sta iz tujske sobe gostišča Zajc v Velenju ukradla nekemu italijanskemu turistu menico za 99 tisoč lir in 800 dinarjev. Storiila pa sta še več drugih vlomnih tatvin, ki jih bo ugotovila preiskava.

L. N.

NESREČE

• IZSILJEVAL PREDNOST

Voznik osebnega avtomobila NE-A-493 Vlado VOLMEIER se je dne 23. 8. 1972 ob 18.59 uri pripeljal po Tomšičevi cesti v Velenju. Ko je pripeljal do križišča s prednostno Kidričvo cesto, je tam izsiljeval prednost in zapeljal v križišče. V tem trenutku je pripeljal v križišče voznik osebnega avtomobila CE 414-83 Jože JELENKO, ki ni uspel preprečiti trčenja. Pri trčenju je nastalo za okoli 9.000 din materialne škode.

• PREKRATKA VARNOSTNA RAZDALJA

Voznik osebnega avtomobila CE 127-73 Avgust VIZINTIN se je dne 24. 8. 1972 ob 9.15 pripeljal po Koroški cesti proti Kolodvorski restavraciji v Velenju. Na odcepu za pralnico AMD v Velenju je voznik VIZINTIN nakazal smer s smerim kazalcem, da bo zavijal v levo. Iz nasprotni smeri po Celjski cesti mu je pripeljal vozilo, ki je imelo prednost, zato je moral VIZINTIN na voznišče ustaviti. Za njim pa je pripeljal voznik osebnega avtomobila CE 461-40 Jože SESEL, ki je vozil z vozilom s prekratko razdaljo ter je zaradi tega prišlo do trčenja. S svojim vozilom se je s prednjim delom zaletel v zadnji del vozila, ki ga je upravljal voznik VIZINTIN.

• TRČIL V ZADNJI DEL AVTOMOBILA

22. avgusta okrog 14. ure se je voznica osebnega avtomobila MB 387-39 Majda SRAHOV-

NIK peljala iz TGO Gorenje proti Partizanski cesti. Ko je pripeljala do bližine križišča, kjer je semafor in je na tem gorila rumena luč, je vozilo ustavila. Ta trenutek pa je za njo pripeljal voznik osebnega avtomobila CE 257-82 Jurij MOGILNICKI, ki je zaradi neprimerno varnostne razdalje trčil v spredaj stoječi avtomobil. Škode je za okoli 1.000 din.

• S KOLESOM V DEČKA

13-letni kolesar Jože ŠIBANC je 22. avgusta ob 10.30 pripeljal po Bračičevi cesti, kjer je prepovedan promet v eno smer za vsa vozila in je pri hiši št. 1 trčil v pešca 5-letnega Franca ROZIČA ter ga zbil po cestišču. Deček Franc Rožič je pri padcu dobil težjo telesno poškodbo zlom leve ključnice in je bil odpeljan v celjsko bolnišnico.

• DO SMRTI POVOZIL KOLESARJA

Voznik osebnega avtomobila CE 38-15 Milan ŠTRBENK je 26. 8. 1972 ob 19.10 vozil po Partizanski cesti iz Soštanja proti Velenju. Vozil je po desnem prometnem pasu 2,10 m od kolesarske steze. Ko je pripeljal do bližine hiše na Partizanski cesti št. 27 je s prednjim desnim delom avtomobila trčil v zadnje kolo kolesarja Maksa SVETINE. Po trčenju je ŠTRBENK kolo potiskal po cesti, kolesarja SVETINO pa je ob trčenju vrgel na desno stran strehe avtomobila, od koder ga je po nekaj metrih odbilo in je padel na desno stran na kolesarsko stezo. ŠTRBENK pa je po 38,7 metrov zaviranja obstal. SVETINO so z reševalnim avtomobilom odpeljali s kraja nesreče in je med prevozom umrl.

Splošno gradbeno podjetje »VEGRAD« VLENJE

razpisuje

prosto delovno mesto

pomočnika vodje proizvodno- tehnične službe

Delovno mesto zahteva visoko stopnjo strokovne izobrazbe ter dobre organizacijske sposobnosti.

- Kandidat mora izpolnjevati naslednje pogoje:
 - da je dipl. ing. gradbeništva
 - da ima najmanj 8-letno prakso v gradbeništvu
 - zaželeno je znanje nemškega jezika
- Kandidati naj prošnjo z dokazili o strokovnosti in praksi pošljejo ali prinese osebno na naslov: SGP »Vegrad« Velenje — kadrovska služba, 20 dni po izidu razpisa.

Informacije dajemo tudi po telefonu 063 85250.

Ta mesec je v hotelu PAKA nov BARSKI PROGRAM

Nastopajo — plesalki strip tisa MAJA — MEY in KOSANA, ter plesni par DUO LANDA iz Češkoslovaške. V nočnem lokalu zopet igra priznani kvintet bratov RAC. Preden obiščete bar v hotelu Paka, si poiščite rekreacijo v kegljišču.

Vabi kolektiv gostinskega podjetja PAKA Velenje

Plešnik iz Pesja pod ključem

Za zapahi celjskega preiskovalnega sodišča sta se znašla 18-letni ALOJZ PLEŠNIK iz Pesja št. 63 in njegov pajdaš MILAN ZABUKOVNIK iz Založi pri Polzeli, ker sta osumljena 22 vlomnih tatvin.

Varnostnim organom se tudi ta drzna tatila nista izognila, čeprav sta zadnji čas uporabljala vse mogoče prijeme, da ju pri vlovih ne bi zasačili. Plešnik je celo spreminjal svoj zunanji videz s tem, da je nosil lasuljo. Po vsej verjetnosti je Plešnik opravil največ vlovov.

Tatinska dvojica je vlamila v različnih krajih, kaže, da vse od 23. junija letos, ko je Plešnik skupaj z Alojzom Pergerjem, s katerim sta zbežala iz vzgojno popravne doma Radeče, v Jelovem pri Radečah vlomil v stanovanje Julijane Sunta in odnesel dve ženski uri ter druge predmete v vrednosti 778 dinarjev.

Vlomila sta vlamila tudi podnevi. Osumljeni Alojz Plešnik je 5. septembra v dopoldanskih urah splezal preko balkona v stanovanje Ivana Božiča v Ložnici pri Velenju in iz nočne omarice pobral razno zlatnino v vrednosti

11.400 dinarjev. S pomočjo Milana Zabukovnika je to zlatnino tudi prodal nekim zasebnim zlatarjem v Celju.

Naslednjega dne je vlomil v stanovanje Franca Kramarja v Podvrhu pri Braslovčah in odnesel dve pištoli in 400 dinarjev. 7. septembra pa je okrog 3. ure zjutraj vdrl v stanovanje Alberta Dobnika v Velenju, Stanetova 23/a in ukradel 500 dinarjev. Nameraval je pregledati še druge prostore, vendar je moral zbežati, ker je bila v stanovanju Dobnikova hčerka.

Od januarja do avgusta letos je Alojz Plešnik petkrat pobegnil iz popravne doma Radeče. Zadnjič je pobegnil 23. avgusta, miličniki pa so ga prijeli šele 21. septembra dopoldne v Velenju. Dan po tem, ko je zadnjič zbežal iz Radeč, se je z avtostopom odpeljal na letališče Slovenj Gradec. Tam je v večernih urah s silo odtrgal letve in splezal v gostil-

niške prostore. Iskal je denar, a je našel le 3 dinarje. Popil je sok, vzel žepni nož, skatlo cigaret in odšel.

Zatem je vlomil še v stanovanje Franca Prošta v Golovi Buki pri Slovenj Gradcu in zmaknil 6.500 dinarjev. 8. septembra je v Mislinjski Dobravi vlomil v stanovanje Pavla Stropnika in iz omare odnesel 600 dinarjev. Po treh dneh je šel v stanovanje Ivana Krušiča v Sentilju pri Mislinji in iskal denar. Ker ga ni našel, je iz miznega predala ukradel moško uro vredno 160 dinarjev. Bera tega dne, tatinskega nepridipravnika ni bila zadostna, saj je iskal denar in je vlomil še v stanovanje hčišnika osnovne šole v Mislinji, Andreju Krenkerju je iz denarnice pobral 100 dinarjev, iz predala omare pa še 1.100 dinarjev gotovine.

13. septembra se je vlomilec Plešnik znova na slovenjegraško področje. Vlomil je v stanovanje Franca Vavkana v Legnu in mu iz denarnice pobral 150 dinarjev, njegovi hčerki pa je ukradel 400 dinarjev in žensko zlato zapestnico.

V POČASTITEV PRAZNIKA OBČINE VELENJE

je prispevalo svoje darilo občanom — potrošnikom

TRGOVSKO PODJETJE

nama
LJUBLJANA

V času od 2. do 7. oktobra 1972
nudi NAMA Ljubljana v svoji

VELEBLAGOVNICI V VELENJU

- 10-odstotni popust za nakup prehranbenega blaga in
- 5-odstotni popust za nakup drugega blaga za dom, družino in gospodinjstvo

NAMA Ljubljana čestita potrošnikom
in občanom Velenja za njihov praznik in jim
želi prijetno praznovanje

